

Banken har udstedt, og som inddrages, skal Staten nyde Halvdelen af de bortblevne Sedlers Værdi.

Det første Mindretal har under Nr. 10 foreslaaet en Forandring i Henseende til Metaldækningen saaledes, at der ikke skulde være den i Lovforslaget foreslaaede ubegrænsede Seddeludstedelsesret, men at Regeringens Godkendelse for hver 10 Mill. ny Sedler som Banken udsteder, skulde indhentes. Jeg tror, at efter alle de Erfaringer, man hidtil har om Nationalbanken, og som der ikke er nogen Grund til at tro skulde svigte i Fremtiden, vil man meget vel kunne overlade det til Banken selv at afveje, hvilket Kvantum Pengesedler Omsætningen i det givne Øjeblik kræver. Det er for øvrigt ogsaa noget, som, hvis man ikke vil lægge snævre Baand paa Omsætningen, ikke kan bestemmes ved Regeringsdekreter, men som maa bestemmes i Henhold til Omsætningens Krav.

Ændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa, at der for den ikke metaldækkede Del af Sedlerne skal være Papir, svarende til $1\frac{1}{2}$ Gang den ikke dækkede Seddelmasse. I Lovforslaget foreslaas $1\frac{1}{4}$ Gang, og der er ingen Tvivl om, at det ogsaa vil være fuldkommen tilstrækkeligt.

Mindretallet under Nr. 2 foreslaar under Ændringsforslag Nr. 12 ny Regler vedrørende Sedeldækning, idet dette Mindretal frygter for, at Banken skal udstede alt for mange Sedler, og vil lægge en Bremse derpaa ved at kræve højere og højere Metaldækning, efterhaanden som man kommer op. I Henhold til, hvad jeg allerede har sagt, tror jeg, at dette er en Frygt, som man ganske kan se bort fra.

Ændringsforslaget Nr. 13 om at „offentlige Papirer efter Børskurs“ skal ændres til „offentlige, noterede Obligationer efter Børskurs“ kan jeg tiltræde. Ligeledes Nr. 14, der kun er en Redaktionsændring.

Naar det er foreslaaet af Mindretallet under Nr. 2, at Banken ikke uden Finansministerens Tilladelse maa deltage i Aktiemissioner, ej heller maa den selv udstede fast forrentelige Obligationer, kan jeg dér slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) udtalte, at der ikke er nogen som helst Grund til at lægge et saadant Baand paa Nationalbanken. Der har ikke i den Tid, der er gaaet forud, været nogen som helst Grund dertil, og der vil sikkert heller ikke blive det i den Tid, der kommer.

Naar Mindretallet under Nr. 1 under Nr. 16 og 17 vil have en Del af Repræsen-

tantskabets Medlemmer valgt af Rigsdagen, maa jeg sige, at jeg tror ikke, det er noget heldigt Forslag, idet man derved absolut vilde sætte de politiske Hensyn, endog med Flertal, ind i Bankens Repræsentation. Det naturlige er dog, at det er Aktieejerne, som vælge Repræsentanterne, noget de forøvrigt ikke gøre nu, men som man her har ment, det vilde være naturligt, at de med visse Begrænsninger, som ere udtrykte i Forslaget og nogle af de Ændringsforslag, jeg senere skal berøre, komme til i Fremtiden.

Den Interesse, som Staten har i Nationalbanken, dels ifølge Nationalbankens Stilling som Regulator af hele vort Pengevæsen og dels ifølge den Afgift, Staten skal have, er sikkert tilstrækkelig betrygget derved, at Staten udnævner 2 af Bankens 5 Direktører og derved, at Institutionen har en kongelig Bankkommissær lige som hidtil, og endelig derved, at Finansministeren faar Adgang til at tage Del i Forhandlinger og Afstemninger om Forhøjelser eller Nedsættelser af Rentesatserne. Naar der af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) blev spurgt, hvorledes det vilde gaa, hvis Stemmerne stode lige, idet det ærede Medlem mente, at de 2 kongevalgte Direktører og Finansministeren altid vilde stemme sammen, hvorved Stemmerne altsaa, hvis de 3 andre Direktører stemte mod dem, vilde komme til at staa lige, skal jeg dertil kun svare, at saa maa det gaa, som det altid gaar, naar man ikke kan blive enig om noget nyt, at man maa blive ved det gamle, indtil man bliver enig om det ny. Mindretallet under Nr. 1 foreslaar, at der skal være 3 kongevalgte Direktører, af hvilke den ene skal være handelskyndig. Jeg tror, der ikke er nogen som helst Grund til at frygte for, at der ikke blandt de Bankdirektører, som Repræsentantskabet vælger, skulde være den tilstrækkelige Handelskundskab til Stede. For Øjeblikket har Repræsentantskabet valgt to handelskyndige Direktører. Noget lignende har altid været Tilfældet i Fortiden, og det vil sikkert ogsaa blive Tilfældet i Fremtiden, uden at man behøver at belæse Banken med endnu yderligere en kongevalgt Direktør. Paa den anden Side vil Mindretallet under Nr. 2 have, at Bestemmelsen om, at den ene Direktør skal være landbrugskyndig, skal udgaa. Jeg skal derom sige, at dette med, at Landets Hovederhverv, Landets bærende Erhverv skulde have en Repræsentant i Nationalbankens Direktion, er et ældgammelt Krav, som der nu endelig er Lejlighed til